

hen ad vejen, men der er en række ting, som vi gerne vil se lidt nærmere på i udvalget. Vi vil således også gerne se på de omkostninger og de gebyrer, der er tale om, og en række andre detaljer.

Men grundlæggende synes vi, at forslaget bærer i den rigtige retning. Lettelse af de administrative byrder er en hjertesag for os i Venstre, og derfor hilser vi forslagets principper velkommen.

Kai Dige Bach (KF):

Da vor ordfører, fru Pernille Sams, er ude i embeds medfør et andet sted, har jeg lovet at forelægge Tinget de kloge ord, hun har skrevet.

I Det Konservative Folkeparti er vi særdeles glade for de dele af lovforslaget, som nu gennemfører den sidste del af ligestillingen mellem statslige A/S'er og børsnoterede selskaber, således at de statslige aktieselskaber nu får tilsvarende oplysningskrav, som de private har. Det har vi som bekendt arbejdet for længe, vi har fremsat forslag på forslag, og derfor er dette lige i vor ånd.

Vi har heller ingen problemer med den foreslåede navneændring, så kommanditaktieselskaber nu kommer til at hedde partnerselskaber, og heller ikke at de lettere kan omdannes.

Til gengæld vil jeg gerne sætte spørgsmålstegn ved to ting. Det ene er bestemmelsen omkring revisorerne og deres adgang til at arbejde for Kommunernes Revisionsafdeling, for bliver det nu sådan, at nogle statsautoriserede revisorer og registrerede revisorer må noget, mens andre må noget andet? Og hvis man som den ene eller den anden form for revisor er ansat i Kommunernes Revisionsafdeling, så må man ikke det, man ellers måtte?

Det kræver et præcist svar, for det virker umiddelbart mystisk. Vi er i hvert fald ikke indstillet på at lave forskel på registrerede revisorer, alt efter om de er ansat det ene eller det andet sted, og statsautoriserede revisorer, alt efter om de er ansat det ene eller det andet sted.

Den anden betænkelighed, vi har, er den meget brede bemyndigelse til ministeren til at kunne fastsætte regler, der fremmer anvendelsen af elektronisk dataudveksling. Formålet er godt nok, men bemyndigelsen virker ualmindelig vidtrækkende.

Kjeld Rahbæk Møller (SF):

Forslaget omhandler jo mange ting, hvoraf vi ser positivt på det meste af det; det vil jeg forbi gå i tavshed. Jeg vil kun hæfte mig ved to ting.

Den ene er lempelserne for de mindre virksomheder, hvilket jo er godt nok, mindre virksomheder skal selvfølgelig ikke indsende overflødige oplysninger. Men der er jo det modstående hensyn: at offentligheden også dér har et berettiget krav på oplysninger. Og det vil vi afveje over for hinanden og under udvalgsbehandlingen gennemgå nøje, om vi har ramt det rigtige.

Der er især ét punkt, hvor man straks kan sige, at vi er uenige, nemlig med hensyn til den bestemmelse, der lempes for adgangen til at oplyse om koncernforhold. Jeg synes, at man, uanset om man er stor eller lille, i videst muligt omfang skal oplyse, og derfor vil vi gå imod denne lempelse.

Hvad angår de statslige aktieselskaber, er vi tilfredse med de ændringer, der sker, hvis der er åbenhed, men der er jo én stor mangel: Vi har stadig ikke fået løst problemet om offentlighed i forvaltningen. Og det er et demokratisk problem.

Vi roser os her i Danmark sammenlignet med andre europæiske lande af, at vi har offentlighed i forvaltningen, men så sker der det, at når man lægger en statslig aktivitet væk fra en almindelig statsvirksomhed og over i et selskab, så forsvinder dette begreb. Det er indlysende, at når der er tale om selskaber, hvor en del af aktiviteten er ude i direkte konkurrence, så skal de have lov til at have fortrolighed omkring den del. Det har jeg ikke noget at indvende imod. Men i de mange tilfælde, hvor der ikke er tale om nogen som helst konkurrence, burde der være offentlighed i forvaltningen, som det i øvrigt i forvejen gælder for nogle selskaber; forsyningselskaber f.eks. har jo fuld offentlighed i forvaltningen.

Det vil vi atter tage fat på. Vi har gjort det før, og under udvalgsarbejdet vil vi tage fat på det én gang til. Så jeg skal give tilsagn om et positivt udvalgsarbejde.

Bjørn Elmquist (RV):

At gøre det lettere forståeligt og at forenkle inden for dette område er tiltrængt, nødvendigt og en god idé, så vi støtter til fulde forslaget lige fra at kunne bruge ordet partnerskab i stedet for et ord – nemlig kommanditselskaber – som jeg har ladet mig fortælle minder om en spiritusprøve, og over til det med bemyndigelsen til at fremme anvendelsen af elektronisk dataudveksling. Det kan vi nu ikke se nogen problemer i, men vi vil da gerne lytte til, hvad De Konserva-